

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/7/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010994
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Babjak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6713010994.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Babjaka a zo sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Jána Bobora, o odvolaniach obžalovaného S. K. a okresného prokurátora vo Zvolene proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/176/2013 zo 16.07.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. marca 2017 jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného S. K. a okresného prokurátora vo Zvolene z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný S. K. uznaný vinným zo spolupáchateľstva k prečinom ublíženia na zdraví a výtržníctva podľa § 20 k § 156 ods. 1 resp. § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Podľa výroku napadnutého rozsudku sa trestnej činnosti dopustil tak, že

dňa 28. augusta 2013 v čase asi o 16.00 hod. vo F., okres F., na ul. W., v blízkosti križovatky s T. X. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s I. R., nar. XX.XX.XXXX vo F., trvale bytom S. T., S. XXX/XX, fyzicky napadli poškodených I. K., nar. XX.XX.XXXX a I. K., nar. XX.XX.XXXX tak, že najskôr obvinený S. K. udrel päšťou do nosa poškodeného I. K., tento spadol v dôsledku úderu na zem, ležiaceho na zemi ho obvinený I. R. udrel dvakrát päšťou do oblasti tváre, keď k nim pribehol poškodený I. K. a tak ho obvinený S. K. udrel päšťou po tvári, do úst a následne obvinený I. R. ho udrel naraz oboma dlaňami po oboch ušiach, čím poškodenému I. K. spôsobili pomliaždenie prednej plochy tváre, zlomeninu nosových kostí bez výraznejšieho posunu úlomkov s dobou liečby a PN 5 - 6 dní a poškodenému I. K. spôsobili pomliaždenie hlavy v spánkovej oblasti, tržnú ranu hornej pery úst a pomliaždenie prednej plochy tváre s dobou liečby a PN 5 - 6 dní.

O treste a náhrade škody rozhodol okresný súd tak, že

podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 4, § 41 ods. 1, § 46 Tr. zák. odsudzuje obžalovaného na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, a to:
- I. K., nar. XX.XX.XXXX vo F., trvale bytom F., adresa na doručovanie písomností T. XX, F., vo výške 322,- Eur,
- Union zdravotnej poisťovni a.s., Bajkalská 29/A, Bratislava, IČO: 36 284 831, vo výške 7,26 Eur,
- Dôvere zdravotnej poisťovni a.s., Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436, vo výške 13,33 Eur.

Tu treba poznamenať, že konanie obžalovaného S. K. bolo posúdené miernejšie ako v podanej obžalobe dňa 20.12.2013, kde bolo kvalifikované ako spolupáchateľstvo k zločinu lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák. (vo výroku obžaloby bolo navyiac uvedené aj: „a obvinený S. K. ho prehľadal a z vrecka bundy, ktorú mal poškodený oblečenú na sebe, mu odcudzil finančnú hotovosť 60,- Eur“).

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že na hlavných pojednávaniach vykonal okresný súd všetky relevantné dôkazy, pričom mal za to, že obžalovaný S. K. (spolu aj s I. R., ktorého vec bola vylúčená na samostatné konanie) sa dopustil prečinu ublíženia na zdraví, ako aj prečinu výtržníctva.

Okresný súd pritom vychádzal najmä zo: zistených zranení u poškodených I. K. a I. K. (lekárske správy a znalecké posudky); usvedčujúcich vyjadrení svedkov Y. Q. a C. Y., ktoré vyvracali obhajobu obžalovaného S. K. a I. R., že na poškodených fyzicky nezaútočili; zranenia poškodených nemohli vzniknúť následkom fyzického útoku medzi nimi a blízkymi osobami navzájom (ako to tvrdil obžalovaný S. K. a I. R.); svedkyne D. K. a I. H., ktoré vypovedali v prospech obžalovaného S. K. a I. R., v čase konfliktu neboli bezprostredne prítomné pri incidente; svedok C. U. uviedol, že keď stretli oznamovateľov uvedeného incidentu (poškodení), tak žena, ktorá bola s poškodeným, mala krvavé tričko (z uvedeného je zrejmé, že poškodení teda utrpeli zranenia v čase, keď s nimi bol obžalovaný S. K. a nemohli ich utrpieť potom resp. iným spôsobom, tak ako to uvádzal vo svojej výpovedi I. R. a obžalovaný S. K.).

Neakceptáciu právneho názoru obžaloby, že by sa bol obžalovaný S. K. dopustil aj zločinu lúpeže, okresný súd odôvodnil nasledovne: „Vykonaným dokazovaním sa však nepodarilo preukázať, že by obžalovaný S. K. mal odcudzitiť poškodenému I. K. finančnú hotovosť vo výške 60,- Eur. Jediný, ktorý usvedčuje obžalovaného z toho, že mal násilím odcudzitiť poškodenému I. K. peniaze, je samotný poškodený. On opísal, ako ho mal obžalovaný na zemi prehľadať a vziať mu peniaze. Poškodený I. Gašpar však vo svojej výpovedi uviedol, že nevidel, že by jeho bratovi mal obžalovaný zobrať peniaze, ale uviedol, že mu mal brat povedať, že peniaze mu mal vziať I. R.. Taktiež svedkyňa Y. Q. uviedla, že nevidela, že by niekto vzal poškodenému I. K. peniaze. Taktiež svedok C. Y. uviedol, že nevidel, že by obžalovaný alebo I. R. brali poškodenému I. K. nejaké peniaze, ani nevidel, že by obžalovaný poškodeného šacoval. Taktiež nebolo jednoznačne preukázané, kde mal mať poškodený I. K. v čase fyzického konfliktu tieto peniaze schované. Poškodený uviedol, že ich mal vo vrecku v bunde, svedok C. Y. ale uviedol, že ich mal mať v zadnom vrecku nohavíc. Dokazovaním bolo taktiež preukázané, že obžalovaný spolu s ďalšími osobami boli zadržaní bezprostredne po uvedenom konflikte, kedy z miesta činu prešli len cca 100 metrov, a potom boli zastavení hliadkou mestskej polície a následne zadržaní. Pri zadržaní u nich neboli nájdené žiadne peniaze, a dokazovaním bolo tiež preukázané, že pri ceste, po ktorej išiel obžalovaný z miesta činu, nie je žiadny obchod, ani iné zariadenie, kde by mohol peniaze minúť. Taktiež svedkovia, príslušníci mestskej polície, uviedli, že ani nevideli, že by niekto zo skupinky, v ktorej bol obžalovaný, niečo odhadzovali (teda ukradnuté peniaze). Z oznámenia VÚB banky, a.s., síce vyplýva, že deň pred uvedeným konfliktom bolo z účtu N. K. vybratých spolu 120,- Eur, táto skutočnosť však vzhľadom na ďalšie vykonané dôkazy sama o sebe nepreukazuje, že obžalovaný S. K. skutočne aj 60,- Eur poškodenému I. K. násilím zobral. Z uvedeného je potom zrejmé, že z vykonaného dokazovania vyplynuli dôvodné pochybnosti o tom, že obžalovaný S. K. odcudzil poškodenému I. K. finančnú hotovosť vo výške 60,- Eur“.

Pri ukladaní a výmere trestu obžalovanému S. K. okresný súd prihliadol predovšetkým na to, že: nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, avšak boli zistené dve priťažujúce okolnosti (obžalovaný spáchal viac trestných činov a v minulosti už bol za trestnú činnosť odsúdený); aplikovateľná sprísnená trestná sadzba potom činí 16 mesiacov až 3 roky odňatia slobody; v minulosti sa obžalovaný S. K. dopustil aj viacerých priestupkov; obžalovaný sa v minulosti dostal 7-krát do rozporu s Trestným zákonom, pričom teraz prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe predošlého podmieneného odsúdenia; konflikt obžalovaného s poškodenými bol ojedinelý, keďže v minulosti medzi nimi neboli žiadne konflikty; za týchto okolností je postačujúce obžalovanému uložiť trest odňatia slobody nepodmienečný na dolnej hranici sprísnenej trestnej sadzby, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (lebo v posledných desiatich rokoch pred spáchaním teraz prejednávanej trestnej činnosti vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody za inú úmyselnú trestnú činnosť).

O náhrade škody rozhodol okresný súd tak, že obžalovanému S. K. uložil povinnosť uhradiť poškodeným škodu v preukázanom rozsahu.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný S. K. a okresný prokurátor vo Zvolene.

Obžalovaný S. K. svoje odvolanie aj písomne prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil a navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a on spod obžaloby oslobodený, eventuálne (ostatné stanovisko obhajoby na verejnom zasadnutí dňa 14.03.2017) v prípade uznania viny z prečinov ublíženia na zdraví a výtržníctva nech je obžalovanému uložený taký nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý pokryje doposiaľ vykonanú väzbu.

Obhajoba argumentovala najmä tým, že: obžalovaný od začiatku prípravného konania popiera spáchanie akejkoľvek trestnej činnosti (fyzický útok na poškodených resp. odcudzenie peňazí I. K.), nanajvýš pripúšťa určité slovné nedorozumenie; pokiaľ poškodení utrpeli nejaké zranenia, tieto im nespôsobil ani obžalovaný a ani I. R. (eventuálne sa poškodení mohli pobiť medzi sebou); žiadne peniaze neboli poškodeným odcudzené, o čom svedčí aj to, že v krátkej dobe, keď boli obžalovaní S. K. a I. R. zadržaní políciou, peniaze u nich neboli nájdené (a menovaní ich ani nemali kde minúť); medzi výpoveďami poškodených sú podstatné rozpory (títo boli opití); doba liečenia a práceneschopnosti u oboch poškodených bola iba 5 - 6 dní; aj spolupáchateľ I. R. bol v osobitnom konaní uznaný vinným len z prečinov ublíženia na zdraví a výtržníctva.

Okresný prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený, aby bol obžalovaný S. K. uznaný vinným v zmysle podanej obžaloby a aby mu bol uložený za zločin lúpeže nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

B. argumentovala najmä tým, že: výpoveďou poškodeného I. K. a podporne výpoveďou jeho brata I. K., ktoré boli opakovane bez rozporov, je potvrdené, že v čase skutku mal poškodený I. K. pri sebe v pravom vrecku bundy hotovosť vo výške 60,- Eur a túto mu vzal počas bitky S. K.; ak aj žiadny svedok, okrem poškodeného I. K., nepotvrdil, že by videl obžalovaného šacovať poškodeného a brať mu peniaze, svedkovia I. K., Y. Q. a C. Y. videli, ako sa obžalovaný nad poškodeným skláňal a následne počuli, ako poškodený I. K. kričal, aby mu vrátili peniaze; obžalovaný aj s I. R. mali dostatočný časový priestor na ukrytie peňazí po ceste, pričom následne policajným hliadkam sami ukazovali, že nič pri sebe nemajú; poškodení aj svedkyňa Q. potvrdili, že sa rodiny obžalovaného a I. R. snažili o stiahnutie oznámenia na menovaných s prísľubom vrátenia peňazí; za podstatný treba považovať aj motív napadnutia poškodených (vedelo sa, že poškodení majú peniaze); za nevierohodnú možno považovať obranu obžalovaného S. K. (okrem iného, v rozpore s ďalšími dôkazmi tento popieral, že by bol v čase skutku pod vplyvom alkoholu); je otázne, prečo okresný súd uveril poškodeným len ohľadne útoku obžalovaného s I. R. a následnou ujmom na zdraví a prečo neuveril výpoveďiam poškodených vo vzťahu k odcudzeniu peňazí (to, že u obžalovaného a I. R. nebola nájdená peňažná hotovosť 60,- Eur nevedie sama o sebe k jednoznačnému záveru, že túto nemali v rukách).

Treba poznamenať, že o odvolaniach obžalovaného S. K. a okresného prokurátora proti napadnutému rozsudku krajský súd rozhoduje opätovne, keďže jeho predchádzajúce rozhodnutie o týchto odvolaniach (rozsudok sp. zn. 3To/89/2014 z 02.09.2014) bol zrušený rozsudkom NS SR sp. zn. 6Tdo 59/2015 z 15.06.2016, pre porušenie § 188 ods. 1 Tr. zák. a § 322 ods. 3 Tr. por., v neprospech obžalovaného S. K., pričom krajskému súdu bolo uložené, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na základe podaných odvolaní preskúmal preto krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok Okresného súdu Zvolen, ako aj konanie mu predchádzajúce, pričom z ďalej uvedených dôvodov dospel k právnomu názoru, že obe podané odvolania treba zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Odvolaniu obžalovaného S. K. vo výroku o vine nebolo možné vyhovieť najmä preto, lebo okresný súd vykonal vo veci všetky dostupné a relevantné dôkazy, pričom tieto aj náležitým spôsobom vyhodnotil. S právnym názorom okresného súdu, že obžalovaný S. K. spoločným konaním inému ublížil na zdraví a spoločným konaním sa na mieste verejnosti prístupnom dopustil hrubej neslušnosti alebo výtržnosti tým, že napadol iného, čím spáchal v spolupáchateľstve prečin ublíženia na zdraví a prečin výtržníctva, sa odvolací súd v zásade stotožňuje.

Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku tiež presvedčivo odôvodnil, prečo nie je daná rozumná istota, že obžalovaný S. K. v spojitosti s použitím násilia voči poškodenému I. K., tomuto odcudzil aj peniaze.

Naviac treba dodať, že hoci v čase konfliktu (dňa 28.08.2013 v čase asi o 16.00 hod.) podmienky viditeľnosti museli byť dobré, usvedčujúce vyjadrenia poškodeného I. K. voči obžalovanému S. K. (že po páde na zem poškodeného obžalovaný prehľadával a z vrecka bundy mu zobral peniaze) nepotvrdil ani jeden zo svedkov z partie poškodeného I. K. (Y. Q., brat S. K. a ďalší svedok C. Y.), hoci podľa samotného poškodeného I. K. „pri tomto incidente Y. Q. bola odo mňa asi 5 metrov“ (viď údaj poškodeného I. K. na hlavnom pojednávaní dňa 20.06.2014).

V týchto súvislostiach nie je celkom bez právneho významu ani tá skutočnosť, že spolupáchateľ obžalovaného S. K. - I. R., bol v samostatnom konaní (rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/72/2014 z 01.12.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/22/2015 z 18.03.2015) uznaný vinným tiež len zo spolupáchateľstva k prečinom ublíženia na zdraví a výtržníctva podľa § 20 v spojení s § 156 ods. 1 resp. s § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Nakoľko za akceptovateľné možno považovať v napadnutom rozsudku aj výroky o treste uloženom obžalovanému S. K. a tiež aj o nárokoch na náhradu škody, napadnutý rozsudok okresného súdu bol považovaný za správny a zákonu zodpovedajúci, odvolania obžalovaného S. K. a okresného prokurátora vo Zvolene za nedôvodné a preto boli zamietnuté podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.